

Запознаване
с
математическия език
на
Wolfram *Mathematica*.

Основни предимства на Mathematica

Директна комуникация с ядрото:

Командите се въвеждат от клавиатурата в бележника и директното се изпълняват от ядрото

Елементи на командите

1/ ***Числа*** (цели 2, рационални $\frac{1}{2}$, реални 2.3, комплексни $1+3i$)

2/ ***Променливи*** (a, x, var1)

3/ ***Специални константи*** (Pi, E)

4/ ***Аритметични операции*** (+, -, *, /, ^)

5/ ***Операции за отношение*** (<, <=, >, >=)

6/ ***Логически операции*** (&&, ||, !)

7/ ***Низове*** (“test”)

8/ ***Специални символи и скоби*** (:, :, %)

9/ ***Имена на вградени и потребителски функции*** (Sin, Plot)

Запознаване с елементите на командите

1/ ***Числа*** : цели 2, рационални $\frac{1}{2}$, реални 2.3, комплексни $1+3i$

2/ ***Променливи*** (a, x, var1)

Да припомним:

- *Mathematica различава главни и малки букви: sin е различно от Sin.*
- Имената на променливите започват **ЗАДЪЛЖИТЕЛНО** с буква (малка или голяма), последвана от неограничен брой букви и/или цифри. НИКОГА НЕ започва с цифра

3/ *Специални константи* : три важни константи π , e , i

Въвеждане от клавиатурата: Pi , E , I (важно е да са главни букви)

<code>In[14]:= π</code>	<code>In[15]:= $\pi + 0.$</code>	<code>In[18]:= $\text{Pi} + 0.$</code>	<code>In[20]:= $\text{E} + 0.$</code>	<code>In[22]:= $\text{I} + 0.$</code>
<code>Out[14]= π</code>	<code>Out[15]= 3.14159</code>	<code>Out[18]= 3.14159</code>	<code>Out[20]= 2.71828</code>	<code>Out[22]= 0. + 1. i</code>

Ако искаме да получим повече знаци след десетичната запетая, използваме N

```
In[26]:= N[Pi, 10]
Out[26]= 3.141592654
```

```
In[27]:= N[Pi, 100]
Out[27]= 3.1415926535897932384626433832795028841971693993751058209749445923078164062862
08998628034825342117068
```

4/ *Аритметични операции* (+, -, *, /, ^)

Mathematica работи като калкулатор като използва основните аритметични действия +, -, *, /
Точката се използва вместо десетична запетая.

Някои примери (с особености):

$$\begin{array}{l} \text{In}[3]:= 1 / 16 \\ \text{Out}[3]= \frac{1}{16} \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{In}[4]:= 2 / 16 \\ \text{Out}[4]= \frac{1}{8} \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{In}[5]:= 2 . / 16 \\ \text{Out}[5]= 0.125 \end{array}$$

Това изглежда странно. Но *Mathematica* разбира десетичните числа като приближения и обикновено ги избягва в изхода, т.е. ако изхода е цяло число, може да бъдете сигурни, че това е точната стойност. Дробите се представят като **несъкратими** дроби.

Разширяване на клавиатурата чрез използване на палетите

$$\text{In}[6]:= \sqrt[3]{32}$$

$$\text{Out}[6]= 2 \times 2^{2/3}$$

$$\text{In}[7]:= \sqrt[3]{32.}$$

$$\text{Out}[7]= 3.1748$$

$$\text{In}[8]:= \text{N}\left[\sqrt[3]{32}\right]$$

$$\text{Out}[8]= 3.1748$$

Направи разликата между трите входа- за да получим приближения числен резултат използваме или десетичната точка или вградената функция N

ВАЖНО: Използването на десетичната ТОЧКА дава възможност да получим числената стойност на израза.

5/ *Операции за отношение* ($==$, $<$, $<=$, $>$, $>=$, $!=$)

Използват се за сравняване на числа
и са от вида

$x==y$ равно

$x!=y$ различно (може и като $x \neq$
 y)

$x>=y$ по-голямо или равно и
т.н.

$x==y==z$ всички са равни

$x!=y!=z$ всички са различни

$x<y<z$ строго растяща редица

Резултатът е или TRUE (верен) или FALSE (неверен).

Примери за операции за отношение

- In[16]:= $10 < 7$ Числото 10 не е по малко от числото 7 и затова резултата е False
Out[16]= False
- In[17]:= $8 < \sqrt[3]{1025}$ Първото число е по малко от второто и затова резултата е True
Out[17]= True
- In[18]:= $3 \neq 2 \neq 3$ Всичките числа не са равни и затова резултата е True
Out[18]= True
- In[19]:= $25 < 30 \leq 43$ Могат да се смесват операциите $<$, $>$ с $\leq$ и с $\geq$
Out[19]= True
- In[20]:= $\text{Pi}^{\text{E}} < \text{E}^{\text{Pi}}$ Могат да се сравняват и специалните константи
Out[20]= True
- In[21]:= $a < b$ Не се знае стойността на променливата a и на променливата b
Out[21]= $a < b$
- In[23]:= $a = 2.4; b = 3.5; a < b$ НО, ако се присвоят предварително стойности на двете променливи, тогава те могат да се сравняват
Out[23]= True

6/ *Логически операции (Булеви операции) (&&, ||, !)*

Логическите операции са

$!p$	отрицание (НЕ)(не p)
$p q$	И (верно, когато поне един от аргументите е верен)
$p\&\&q$	ИЛИ (верно, когато И двата аргумента са верни)

където p и q са операции за отношение

Резултатът винаги е или *True* или *False*

Например,

ако искаме да запишем, че стойностите на променливата x са в интервала (1,3)то записваме

$X>1\&\&X<3$

ако искаме да запишем, че стойностите на променливата x са в интервала (1,3) или в интервала (5,6) пишем

$(X>1\&\&X<3)|| (X>5\&\&X<6)$

Примери за логически операции

In[29]:= `! 2 < 3`

Out[29]= `False`

Отрицанието на отношението `< е >==`
което в случая не е верно

In[30]:= `2 < 3 || 3 < 5`

Out[30]= `True`

In[31]:= `2 < 3 && 3 ≠ 2`

Out[31]= `True`

In[32]:= `p && q`

Out[32]= `p && q`

Не са известни `p` и `q` и затова не се извършва
операцията, а само се копира както е записана

In[33]:= `p = 2; q = 3; p && q`

Out[33]= `2 && 3`

`p` и `q` са числа а не операции за отношение и
затова не се извършва логическата операция

In[34]:= `p = 2 < 3; q = 3 < 4; p && q`

Out[34]= `True`

В този случай `p` и `q` операции за отношение и
затова се извършва операцията и се дава
резултата

In[35]:= `r = 4 ≠ 5; p || q && r`

Out[35]= `True`

Може да се съчетават по няколко логически
операции

7/ *Низове/стрингове* (“test”) Текст заграден в кавички

Може да съдържа всяка редица от обикновени или специални символи , заградени в кавички

ПРИМЕРИ:

Когато въвеждате стринг винаги трябва да го заграждате в кавички. Докато при извеждането на стринг, *Mathematica* може и да не съдържа кавички.

```
In[1]:= “Това е стринг.”
```

```
Out[1]= Това е стринг.
```

Но вие може да накарате *Mathematica* да ви покаже кавичките чрез използване на `InputForm [spring]`

```
In[2]:= InputForm[%]
```

```
Out[2]//InputForm=
```

```
“Това е стринг.”
```

7/ *Низове/стрингове* (“test”)- продължение

Това, че *Mathematica* не показва винаги кавичките позволява стринговете да се използват като текст.

```
In[3]:= Print[“Стойността е”, 567, “.”]
```

Стойността е 567.

ВАЖНО. Независимо, че понякога в изхода стринга не е заграден от кавички, той си е различен от променливите.

Например, стрингът "x" често в изхода се записва като x, но е различен от променливата x.

```
In[4]:= "x" ==x
```

```
Out[4]= False
```

Ако искате да надпишете в изход-клетката резултат, то може да използвате `string` и вградената функция **StringForm**

```
In[3]:= StringForm[“Стойностите са x=`2` and y=`1`.”,10,5]
```

```
Out[3]= x = 5, y = 10
```

Внимание: номерът на израза е заграден със символа ` , а не с ‘

8/ Специални символи и скоби (:, ;, %)

Да припомним за използването на скоби

Кръгли(малки) скоби (x) се използват за промяна на реда на действията в математически изрази; $\sin(x)$ *ще се интерпретира като $\sin * x$*

Квадратни скоби [x] се използват за отделяне елементите на функцията, името ѝ от аргументите ѝ, например $\sin[x]$

Двойни квадратни скоби [[x]] се използват за индексване, например при посочване елемент на матрица

Големи(криви) скоби {x} се използват при конструирането на списъци, например: {a, b, c, {d, e}}

$\text{In}[10]:= 3 + 1 / 2$	$\text{In}[12]:= (3 + 1) / 2$	$\text{In}[13]:= \frac{3 + 1}{2}$
$\text{Out}[10]= \frac{7}{2}$	$\text{Out}[12]= 2$	$\text{Out}[13]= 2$

Този пример показва предимството на използването на палетите

Примери за използване на скоби

In[1]:= $(2 - 6)^3 + 8$

Смяна реда на действията в математически израз

Out[1]= -56

In[3]:= **u** = {10, 11, 12, 13}

Дефиниране на списък

Out[3]= {10, 11, 12, 13}

In[4]:= **u**[[2]]

Индексиране на списък

Out[4]= 11

In[5]:= **Plus**[2, 3]

Извикване на вградена функция

Out[5]= 5

(*Komentar*)

Коментар

Специални символи : ; и %

СИМВОЛЪТ % *служи за използване на резултат от предишен изход.*

% - за използване на резултата от изхода с предходен номер; може да се използва и Out[x] вместо него

%% - за използване резултата на изхода с по-предходен номер

%x - служи за използване на резултат на Out[x]; може директно да се използва и Out[x]

СИМВОЛЪТ : *служи за присвояване*

СИМВОЛЪТ := *служи за «отложено присвояване» (при дефиниране на потребителска функция)*

СИМВОЛЪТ ; *служи за забрана извеждането на резултат на екрана. Служи и за разделител на два израза, написани на един ред*

Примери за използване на специалните символи

In[10]:= $2 / 3 + \sqrt[3]{16}$

Out[10]= $\frac{2}{3} + 2 \times 2^{1/3}$

In[11]:= **N** [%]

→ Дава резултата от изхода с предходен номер 10 като приближено реално число

Out[11]= 3.18651

In[12]:= **x** = 5 / %

→ Дели 5 с резултата от предния изход 11

Out[12]= 1.56912

In[13]:= **y** = 5 / %%

→ Дели 5 с резултата от по-предния изход 11

Out[13]= 1.56912

In[14]:= **v** = 5 / %

→ Дели 5 с резултата от предния изход 13 и го присвоява на променливата v

Out[14]= 3.18651

In[15]:= % + %%

Out[15]= 4.75562

→ Събира резултата от предния изход 14 с резултата от по-предходния изход 13

9/ Имена на вградени и потребителски функции

Имена на потребителски функции:

започват с буква (малка или голяма)

f[x_] := x² Дефиниране на функция. НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ _
която следва след аргумента

f[2] Изчислява стойността на функцията при x=2,
като дава 4

f[y+z] Работи и със символи, като замества x със
израза и дава (y+z)²

f[f[f[2]]] Допуска и работа със сложна функция,
като дава 16348

Clear[f] Изтрива дефинираната функция
(забележете не се показва изход)

Вградени функции

Имената на вградените функции ВИНАГИ започват с ГЛАВНА буква.

Някои вградени функции: Тригонометрични и логаритмична функции

Техните имена започват с главна буква и могат да се наберат директно чрез палетите.

In[32]:= Sin[π / 4]			
Out[32]= $\frac{1}{\sqrt{2}}$	In[43]:= N[Sin[π / 4]]	In[44]:= Sin[π / 4] // N	In[33]:= Cos[π / 12]
	Out[43]= 0.707107	Out[44]= 0.707107	Out[33]= $\frac{1 + \sqrt{3}}{2 \sqrt{2}}$

Въвеждането на градуси, (малкото кръгче) става от палета. Ако няма градус, се подразбира радиани

In[36]:= Log[120]	In[37]:= Log[120.]
Out[36]= Log[120]	Out[37]= 4.78749

Някои вградени функции за прости числа

Да припомним- просто число- което има два делителя само, т.е. се дели само на себе си и на 1

Примери: 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23,

Проверка дали едно число е просто

Prime Q[n], където n е числото

Резултатът е True ако n е просто число и False ако n не е просто число

PrimeQ[1234]

False

PrimeQ[12343]

True

Разлагане число на прости множители

Използва се вградената функция **FactorInteger[n]**

```
In[38]:= FactorInteger[4 832 875]
```

```
Out[38]:= {{5, 3}, {23, 1}, {41, 2}}
```

Интерпретация на изхода: множителят 5 се среща 3 пъти, множителят 23 –един път и множителят 43-два пъти

Вградени функции за символно пресмятане

Разлагане на полиноми на неразложими множители

Factor[полином]

```
In[41]:= Factor[t^3 - 27]
```

```
Out[41]= (-3 + t) (9 + 3 t + t^2)
```

Представяне на полиноми в нормален вид

Expand[произведение от множители]

```
In[42]:= Expand[(-3 + t) (9 + 3 t + t^2)]
```

```
Out[42]= -27 + t^3
```

Булеви функции

Това са функции чиято стойност е True / False

Positive[x]

Negative[x]

EvenQ[x]

OddQ[x]

IntegerQ[x]

където x е число или аритметичен израз от числа

```
In[37]:= Positive[4.567]
```

```
Out[37]= True
```

```
In[40]:= EvenQ[4587]
```

```
Out[40]= False
```

```
In[38]:= Negative[4.567]
```

```
Out[38]= False
```

```
In[41]:= EvenQ[45.88]
```

```
Out[41]= False
```

```
In[44]:= IntegerQ[25.45]
```

```
Out[44]= False
```

```
In[39]:= Negative[0]
```

```
Out[39]= False
```

```
In[42]:= OddQ[4587]
```

```
Out[42]= True
```

```
In[43]:= OddQ[45.87]
```

```
Out[43]= False
```